

Sygn. akt III K 116/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Żywolewski

Protokolant: Monika Krajewska

w obecności prokuratora Ewy Minor Olszewskiej

po rozpoznaniu w dniu 16.09.2015 roku sprawy:

R. Z., syna K. i G. K. zd. Z.

urodzonego (...) w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 01.12.2011r. roku w sprawie o sygnaturze akt **VII K 781/11** za czyn I. popełniony w dniu 02.08.2011r. z z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 02.08.2011r. z art. 288 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12.02.2014r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 05.04.2012r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1542/11** za czyn I. popełniony w dniu 06.09.2011r. z art. 158 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 24.07.2011r. z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddano skazanego pod dozór kuratora;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 6.05.2015r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie od 07.09.2011r. do 29.12.2011r.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30.10.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1360/13** za czyn popełniony w dniu 04.07.2013r. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby na mocz art. 44 § 2 kk orzeczono o przepadku dowodu rzeczowego; orzeczono o kosztach sądowych.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14.05.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 958/12** za czyn I. popełniony w dniu 17-18.01.2012r. z art. 278 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 16.01.2012r. z art. 291 § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy

pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych S. C. kwoty 4360 zł o M. M. kwoty 165 zł; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 13.02.2012r. do dnia 16.11.2012r. oraz od dnia 21.11.2012r. do dnia 25.01.2013r.; orzeczono o kosztach sądowych.

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2014r. roku w sprawie o sygnaturze akt **VII K 108/14** za czyn popełniony w okresie od 18 do 25 października 2013r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 25.10.2013r. do dnia 26.10.2013r.; na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) SA kwoty 576,95 zł; orzeczono o kosztach sądowych.

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31.10.2014r. w sprawie o sygnaturze akt **III K 94/14** za czyn popełniony 28.01.2014r. z art. 158 § 3 kk w zb. z art. 159 kk na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności; za czyn popełniony 28.01.2014r. z art. 157 § 2 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 28.01.2014r. do dnia 13.02.2014r. ; orzeczono o kosztach sądowych.

orzeka:

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed wejście w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015r. poz. 396) łączy skazanemu R. Z. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **VII K 781/11**

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1542/11**

i orzeka wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a k.k. w brzmieniu sprzed wejście w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015r. poz. 396) łączy skazanemu R. Z. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1360/13**

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **VII K 108/14**

i orzeka wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

III. W pozostałym zakresie nie objętym wyrokiem łącznym wyroki jednostkowe opisane w punkcie I i II sentencji wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. Na poczet kar łącznych orzeczonych w punkcie I i II przedmiotowego wyroku łącznego zalicza okres dotychczas odbytej kary przez skazanego w sprawach jednostkowych podlegających łączeniu.

V. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I sentencji zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 07.09.2011r. do 29.12.2011r.

VI. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami:

Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 958/12**,

Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 94/14**.

VII. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 120,- zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23% podatku VAT od tej kwoty, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu skazanemu.

VIII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 116/15

UZASADNIENIE

Skazany R. Z. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone we wszystkich sprawach, w których doszło do jego skazania. Wskazał na swój słaby stan zdrowia, potrzebę specjalistycznego leczenia. Zwrócił nadto uwagę na swoją sytuację osobistą i rodzinną. Wnosił o jak najkorzystniejsze połączenie kar pozbawienia wolności, aby doszło do szybkiego opuszczenia zakładu karnego.

Sąd ustalił, co następuje:

R. Z. skazany został prawomocnymi wyrokami:

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 01.12.2011r. roku w sprawie o sygnaturze akt **VII K 781/11** za czyn I. popełniony w dniu 02.08.2011r. z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 02.08.2011r. z art. 288 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12.02.2014r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 05.04.2012r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1542/11** za czyn I. popełniony w dniu 06.09.2011r. z art. 158 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 24.07.2011r. z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddano skazanego pod dozór kuratora;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 6.05.2015r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie od 07.09.2011r. do 29.12.2011r.

9. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30.10.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1360/13** za czyn popełniony w dniu 04.07.2013r. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby na moc art. 44 § 2 kk orzeczono o przepadku dowodu rzeczowego; orzeczono o kosztach sądowych.

10. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14.05.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 958/12** za czyn I. popełniony w dniu 17-18.01.2012r. z art. 278 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w dniu 16.01.2012r. z art. 291 § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych S. C. kwoty 4360 zł o M. M. kwoty 165 zł; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 13.02.2012r. do dnia 16.11.2012r. oraz od dnia 21.11.2012r. do dnia 25.01.2013r.; orzeczono o kosztach sądowych.

11. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2014r. roku w sprawie o sygnaturze akt **VII K 108/14** za czyn popełniony w okresie od 18 do 25 października 2013r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 25.10.2013r. . do dnia 26.10.2013r.; na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) SA kwoty 576,95 zł; orzeczono o kosztach sądowych.

12. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31.10.2014r. w sprawie o sygnaturze akt **III K 94/14** za czyn popełniony 28.01.2014r. z art. 158 § 3 kk w zb. z art. 159 kk na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności; za czyn popełniony 28.01.2014r. z art. 157 § 2 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 28.01.2014r. do dnia 13.02.2014r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. , w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawy kodeks karny która weszła w życie w dniu 01 lipca 2015r (Dz. U. z 2015r. poz. 396), ponieważ po tej dacie nie doszło do wydania żadnego wyroku skazującego dotyczącego skazanego R. Z.. Z dotychczasowego uregulowania art. 85 kk wynika, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

Wniosek skazanego R. Z. w swojej treści był o tyle zasadny, iż w ramach sześciu wydanych wobec niego wyroków jednostkowych, zachodziły poszczególne realne zbiegi przestępstw skutkujące możliwością orzeczenia dwóch kolejnych kar łącznych co do poszczególnych chronologicznie ułożonych czynów popełnionych przez skazanego, za które został prawomocnie skazany w postępowaniach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **VII K 781/11**
- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1542/11**
- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1360/13**
- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **VII K 108/14**

Nie było możliwości wydania jednej kary łącznej (kar łącznych) obejmującej wszystkie kary jednostkowe. Konfiguracja poszczególnych czynów, jak też daty poszczególnych wyroków pozwalają na wyodrębnienie dwóch ciągów i orzeczenie dwóch kar łącznych.

W odniesieniu do wyroków orzeczonych wobec skazanego, wobec których możliwe jest orzeczenie kary łącznej, pierwszym chronologicznie był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **VII K 781/11** z dnia 01.12.2011r. Objęte tym orzeczeniem czyny popełnione zostały w dniu 02.08.2011r. (k. 17-v). Przed datą wydania powyższego wyroku R. Z. dopuścił się popełnienia kolejnych czynów – w dniach 06.09.2011r. i 24.07.2011r. za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1542/11** z dnia 05.04.2012r. (k. 24-v). Analiza dat zapadłych w tych sprawach wyroków i dat popełnienia czynów przypisanych tymi wyrokami skazanemu prowadzi do wniosku, że możliwe jest orzeczenie kary łącznej obejmujących poszczególne wymienione wyżej kary orzeczone w tych sprawach. Natomiast nie było możliwości orzeczenia w ramach powyższego ciągu kary

łączonej w odniesieniu do innych kar orzeczonych w innych sprawach, w których doszło do skazania R. Z., gdyż czyny objęte tymi wyrokami popełnił on po dacie wydania pierwszego chronologicznie wyroku (z dnia 01.12.2011r).

Drugą karą łączną należało objąć kary orzeczone za czyny: z dnia 04.07.2013r. (skazanie wyrokiem z dnia 30.10.2013r. Sądu Rejonowego w Białymstoku sygn. akt **XV K 1360/13, k. 20-v**) oraz czyny z okresu 18-25.10.2013 (skazanie wyrokiem z dnia 15.04.2014r. Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt **VII K 108/14, k. 15-v**).

Natomiast nie było możliwości orzeczenia kar łącznych w odniesieniu do kolejnych czynów popełnionych przez skazanego R. Z. – w dniu 17-18.01.2012r. i 16.01.2012r. (wyrok z dnia 14.05.2013r. w sprawie sygn. akt XV K 958/12 Sądu Rejonowego w Białymstoku i czynów z dnia 28.01.2014r. (wyrok z dnia 31.10.2014R. w sprawie sygn. akt III K 94/14 Sądu Okręgowego w Białymstoku), bowiem czyny te były popełnione po wydaniu wyroków w sprawach uprzednio wskazanych podlegających łączeniu (tj. odpowiednio po wyroku z dnia 01.12.2011r. – sygn. VII K 781/11 i po wyroku z dnia 30.10.2013r. – sygn. XV K 1360/13). Także wzajemna konfiguracja tych czynów i dat orzeczonych w sprawach wyroków uniemożliwiała orzeczenie kary łącznej w odniesieniu do tych czynów.

Wymierzając kary łączne w ramach określonych wyżej realnych zbiegów przestępstw zastosowano tożsame podstawy materialne wymiaru kary łącznej (jedynie w drugim przypadku modyfikowany treścią art. 89 § 1 a kk). Wymiar kary pozbawienia wolności, jaka może być orzeczona wyrokiem łącznym, w przypadku pierwszej (punkt I sentencji wyroku) i trzeciej (punkt II sentencji wyroku) orzeczonej przez sąd kary łącznej, zakreśla art. 86 § 1 kk. Możliwym zatem było orzeczenie kar łącznych w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych (granica dolna) ale nie wyższym niż suma kar jednostkowych (granica górna). Ta ostatnia korygowana jest górnymi granicami dla danego rodzaju kary. W realiach konkretnej sprawy oznaczało to, że Sąd wymierzając kary łączne oscyłował pomiędzy karą 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a sumą kar tj. karą 2 lat pozbawienia wolności – w przypadku pierwszej kary łącznej.

Odnośnie kary łącznej, której wymierzenia Sąd rozważał w ramach drugiego zbiegu czynów rozważana kara wahała się w granicach od jednego roku pozbawienia wolności do 1 jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. W odniesieniu do tej drugiej kary łącznej wymierzonej przez Sąd w punkcie II sentencji wyroku podstawą wymiaru kary był również przepis art. 89 § 1a kk (we wskazanym brzemieniu sprzed nowelizacji kodeksu karnego). O ile bowiem w sprawach wyżej opisanych (sygn. VII K 781/14 i XV K 1542/11) doszło do zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, to w sprawie o sygn. XV K 1360/13 orzeczona przez Sąd kara pozbawienia wolności była karą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie było natomiast przeszkód wobec treści art. 89 § 1a kk, aby połączyć orzeczone wobec skazanego w omawianych sprawach kary pozbawienia wolności bezwzględną oraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i orzec karę łączną bez zastosowania instytucji probacji – warunkowego zawieszenia jej wykonania. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości mając na uwadze dotychczasowy sposób życia skazanego i fakt jego uprzedniej wielokrotnej karalności, iż nie zachodzą wobec R. Z. przesłanki określone w art. 69 kk, które umożliwiają warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Z pewnością w odniesieniu do skazanego nie można postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej, iż w przyszłości nie dopuści się on popełnienia innych przestępstw, skoro nie skorzystał on z wcześniej dawanych mu szans – wydawanych orzeczeń z zastosowaniem probacji.

Zgodnie z powyższym, w odniesieniu do rozważanych dwóch kar łącznych, sąd mógł oprzeć wymiar kary łącznej na trzech podstawowych zasadach. Pierwszą zasadą wymiaru kary łącznej jest zasada absorpcji. Jej zastosowanie wiąże się z wymierzeniem kary najbardziej korzystnej dla skazanego, bowiem wymierza się w takim przypadku najsurowszą karę przewidzianą za jednostkowe przestępstwo, a reszta kar zostaje przez nią pochłonięta. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z

wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96).

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej znaczenie mają elementy składające się na związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się realnie przestępstw. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja, to jest sumowanie. Należy zwrócić uwagę, że związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz na podstawie zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 14 marca 2007 roku o sygn. II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Określając wysokość kar łącznych Sąd nie brał pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa - stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów jak również ówczesnego stopnia winy skazanego, gdyż te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar za czyny jednostkowe podlegające łączeniu. Wymierzając karę łączną Sąd miał zatem na uwadze całokształt przestępczej działalności skazanego R. Z. w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej jak też ustalenia w zakresie związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy kolejnymi przestępstwami, za które został on skazany.

W tych okolicznościach, na wysokość wymierzanych dwóch kar łącznych miał istotny wpływ stosunkowo bliski ww. związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy czynami zabronionymi. Świadczy o nim przede wszystkim niedługi okres pomiędzy popełnieniem przestępstw jak i dość zbliżony charakter dóbr, na które skazany dokonał zamachu.

Na wymiar kary łącznej wpływ ma również dotychczasowy proces resocjalizacji skazanego. Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. , w którym skazany odbywa karę zachowanie skazanego określono jako nieodpowiednie. Wskazano, iż był raz nagrodzony za wyróżniające się dobre zachowanie, lecz także był wielokrotnie karany dyscyplinarnie za nawiązywanie innych niż dozwolone kontaktów, wulgarne odnoszenie się do funkcjonariuszy, odmowę wykonania polecenie przełożonego, zniszczenie mienia (ostatni raz karany dyscyplinarnie 13.05.2014r). Całościowy wydzźwięk całej treści opinii dotyczącej skazanego należy ocenić zatem negatywnie (k. 35-36).

Sąd orzekając poszczególne kary łączne miał na uwadze fakt, iż zasadnicze znaczenie w zakresie jej wymiaru mają dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. Przytoczone zaś wyżej okoliczności są istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji. Wskazują one bowiem, iż R. Z. przez kilka lat dopuszczał się różnorodnych przestępstw, głównie przeciwko mieniu, jak też przeciwko zdrowiu i życiu , niejako żyjąc z ich popełniania. Jednocześnie oskarżony nie jest w ocenie Sądu obecnie osobą tak zdeprawowaną by uzasadnione było oparcie kary łącznej na zasadzie kumulacji.

W tej sytuacji swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na zasadzie mieszanej, ukierunkowanej na kumulację. Oznacza to, że mocniej zaakcentowano sumowanie kar jednostkowych aniżeli ich absorpcję. Zastosowana metoda wymiaru kary łącznej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych. Z drugiej strony wybrana przez Sąd metoda pozwala również uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych.

W pozostałym zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wyroki jednostkowe opisane w punkcie I, II sentencji wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu. Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonych kar łącznych okres rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu. Stosownie do treści art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I sentencji zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 07.09.2011r. do 29.12.2011r.

Natomiast z powodów wyżej wskazanych - na podstawie art. 572 kpk doszło do umorzenia postępowania w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 958/12 i** Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 94/14**.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 5 , § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k., gdyż skazany aktualnie nie ma możliwości zarobkowych zarówno podczas korzystania z przerwy w karze, jak też wobec perspektywy dalszego odbywania kary pozbawienia wolności.